

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

מברכים חשון ♦ גליון שצא ♦ שנה ט

שב"ק בראשית ה'תשפב

דברי אלוקים חיים מרוך רבינו הגה"ק זיע"א

הנה עומדים אנו בשבת קודם יומא דהילולא רבה, של כ"ק מרוך אאמו"ר זצוק"ל בעל אור אביגדור זיע"א.

מובא בחיד"א עפ"י דברי הזוה"ק שעיקר עליית הנשמה מדרגה לדרגה הוא בשבת שקודם היא"צ, ועליית הבן למפטיר מסייע ועושה נייחא לנשמת הנפטר (כמ"ש ברמ"א יו"ד סי' שע"ו סעי' ד').

המקור להדלקת נר ביארצייט הוא בדברי הרא"ש שכתב שנוהגים שכל אחד מדליק נר בערב יום הכיפורים, כי כבוד הוא לה' יתברך לכפר על אביו ואמו, שנאמר (ישעיה כד טו): "בְּאָרְיִם כְּבָדוּ ה'". (ארחות חיים, הכל בו והרמ"א) ומכאן נהגו שגם ביום פטירת אביו או אמו מדליקים נרות לעילוי נשמתם, מידי שנה. ובשו"ת כתב סופר כתב, שמנהג זה יש בו מצות עשה של כיבוד אב ואם.

ומעשה היה עם הגה"ק בעל מנחת אלעזר ממונקטש זיע"א ששלח שליח מיוחד לביל יום טוב שני של סוכות להדליק נר על קבר אביו הגאון הקדוש בעל דרכי תשובה זצוק"ל.

כתב רבנו האר"י יש לערוך את היארצייט להורים מידי שנה בשנה, ואפילו אחר מאה שנה. כי בכל שנה ושנה, דנים שוב את הנפטר, בבניו ובנותיו שהשאייר אחריו. אם הם הולכים בדרך ה', מעלים אותו לדרגה גבוהה יותר, ואם חס ושלום להיפך, להיפך.

חו לשון הרה"ק החיד"א זיע"א (רב פעלים ח"ד סוד ישרים סימן ז'): יום האזכרה, אין לו גבול בשנים, ואפילו אם יחיה הבן מאה שנים אחר פטירת אביו או אמו, צריך לעשות כל ימי חייו אזכרה למנוחתם כנהוג, וכבר מצאנו שהעיד רבי חיים ויטאל ז"ל על רבנו האר"י ז"ל, שהיה עושה אזכרה לאביו יותר משלושים שנה משנפטר אביו, כי אביו נפטר בהיותו קטן. וידוע כי אביו היה צדיק וחסיד גדול, ונגלה אליו אליהו הנביא זכור לטוב, ועם כל זה, כל ימיו של רבנו האר"י ערך את האזכרה בשביל אביו, והיינו בשביל העילוי שיתעלה מדרגה לדרגה. נמצא שאין גבול לזה, אלא כל ימיו של הבן צריך לעשות יום הזיכרון למנוחת אביו. וגם דע, כי מלבד העילוי שיהיה לנפש האדם אחר שנכנס לגן עדן בהדרגות, מדרגה אחר מדרגה, הנה עוד יהיה לנפשו דין ומשפט בכל פעם שתעלה ממדרגה למדרגה, ואם כן תמיד יש תועלת לנפש האדם מכח מעשים טובים של בנו, אפילו אחר מאה שנים ויותר. ע"כ.

על כן התכנסנו תלמידים כבנים, להעלות זכרו של כ"ק אאמו"ר זיע"א, שכידוע קיים את המאמר: 'במקום שאין איש השתדל להיות איש' וקיבץ אחר השואה את השרידים שונתרו לפליטה וכיהן כרוב בעיר קראלי ודאג להם לרוחניות וגשמיות כאחד, עד שהעלה אותם לארצינו הק'.
יה"ר שימליץ טוב בעדינו ונזכה כולנו להתברך בכל הישועות אכ"ר

לזכר עולם יהיה צדיק

הדפסת והפצת גליון השבוע

לז"נ נשמת עט"ר מאור עינינו גאון עמינו

אדמו"ר הגה"צ אביגדור זצוק"ל

רבה של העיר קראלי ברומניה

בן רבינו הרה"צ ר' משה מטשערטעז זיע"א

לרגל יומא דהילולא ב' דר"ח חשון

ת.נ.צ.ב.ה

דברות קודש מרוך רבינו עט"ר שליט"א

בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ (בראשית א.א.). הקשה רש"י למה היה צריך להתחיל את התורה בבריאת העולם, לכאורה היה צריך להתחיל מהמצוה הראשונה שנצטוו בה ישראל והיא החודש הזה לכם ומה טעם פתח בבראשית. ועל כך תירץ, משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים. שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גויים, הם אומרים להם כל הארץ הקב"ה בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. ובאמת צריך להבין מעיקרא מה שאלת רש"י, הרי דאי היה צריך לפתוח מבראשית על סיפור בריאת העולם, וברמב"ן הקשה הלא עניין זה עיקר ביהדות שידעו שיש בורא לעולם חהו יסוד ושורש היהדות א"כ ודאי שהיה צריך לפתוח בזה וכיצד שואל רש"י שהיה להתחיל במצות החודש.

ואפ"ל דכונת רש"י כי עיקר ושורש היהדות תלוי ביציאת מצרים וכך גם נאמר בעשרת הדברות אנכי ד' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים (שמות כב.). למה לא אמר אשר בראתיך? אלא העניין הזה לא ראו בעיניהם ויכולים הכופרים להתעקש, משא"כ ביציאת מצרים שראו בעיניהם שש מאות אלף הגברים, לבד מהנשים והטף את נפלאות ה' אשר הוא שולט בעליונים ובתחתונים, ובזה אין הכחשה חה גם העבירו לדורי דורות, לכן הקשה רש"י דהיה להתחיל במצות החודש מפני שיצאו בחודש זה ממצרים וראו בעליל כי ה' הוא האלוקים, ולכן גם כל מצוות ה' הם זכר ליציאת מצרים, כי זה שורש היהדות. בזה גם יובן מה שהקשה השפתי חכמים על קושיית רש"י דהלא מצות מילה היא קודם מצות החודש וא"כ מדוע לא שאל רש"י מדוע לא התחילה התורה במצות מילה, והתשובה לכך משום שבה אין זכר ליציאת מצרים, וקושייתו דווקא על מצות החודש שהיא המצוה הראשונה שמזכירה את יציאת מצרים שהיא עיקר האמונה שראינו בחוש את יד הבורא ברוך הוא.

איתא במדרש: גוי אחד בא אל רבי עקיבא ושאלו: "מי ברא את העולם הזה?" השיב רבי עקיבא: "הקדוש ברוך הוא" "תן לי הוכחה לכך" "תבע הגוי". שוב אלי למחר ואתן לך", אמר רבי עקיבא. למחרת, כשהגיע הגוי, שאל אותו רבי עקיבא: "מה אתה לובש?" "בגד", ענה הגוי. "ומי עשה את הבגד?" "שאל רבי עקיבא. "האורג", השיב הגוי. אך רבי עקיבא נענע בראשו לאות לאו, ואמר: "איני מאמין לך, תן לי הוכחה לכך." התקצץ הגוי ושאל: "איזה הוכחה אתן לך?" "כלום אינך יודע שהאורג עושה את הבגד?" השיב רבי עקיבא: "וכלום אינך יודע שהקב"ה ברא את העולם?" נפנה אותו גוי והלך לו.

שאלו תלמידי רבי עקיבא את רבם: ומהי ההוכחה האמיתית? השיב להם: בני, כשם שהבית מודיע ומעיד על הבנאי שעשא, והבגד מודיע על האורג, והדלת - מודיעה ומעידה על הנגר - כך העולם מודיע ומעיד על הקדוש ברוך הוא שהוא ברא.

בראשית ברא (א, א)

אומרים בתפלה "המחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית", והלא אין אנחנו רואים שום חידוש, כי כמו שהי' אתמול כך הוא היום. אבל רבותינו ז"ל אנשי כנסת הגדולה והנביאים המה השיגו וראו בגודל רוח קדשם חידוש של מעשה בראשית של כל יום, ודרשת רש"י ז"ל על הכתוב (תהלים יט) יום ליום יביע אומר וכו', מעשה בראשית מתחדשת מיום אל יום וכו' עיי"ש, לכן תיקנו זה הנוסח בתפלה. ולא עוד אלא אדם בעצמו שנקרא עולם קטן, ג"כ נעשה ברי' חדשה בכל יום.

טהרת הקודש

הלא את תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רובץ (ד, ז) הנה פסוק זה קריאה היא שקורא ה' אל כל איש ישראל לאמר לו כי אם תרצה לקבל עליך נועם על התורה ולהטיב מעשיך אזי

יערב לך לחיכך ואם לא תרצה אזי מרוב עוונותיך וטמטום הלב הנגרם מזה יהיו כל הזמנים בהם תעמוד לפני ה' בעסק תורה ותפילה יהיו עליך כמשא כבד.

וכה יתפרש הכתוב הלא אם תטיב מעשיך, תוכל שאת את כל התורה ותפילה וקדושה על שכמך ולא יכבדו עליך כמשא, אולם ואם לא תטיב דרכיך אזי לפתח - היינו שערי לבבך ומוחך יהיו פתוחים לכל מיני חטאת ועוונות, ועל ידי כך בעת עסק התורה ותפילה תהיה רובץ על מקומך בלי יע חייע וכמו להבדיל כלב וחיה שרובץ על טרפו.

חוקי חיים

בראשית ברא (א, א)

מרגלי' בפומיה של מרן אאמו"ר זי"ע ב' אור אביגדור (יום"ד א' חשוון), התורה מתחילה עם "בראשית ברא", לרמז שדבר ראשון צריכים להיות בריאים.

רבינו הק' זי"ע התורה מתחילה עם המילים "בראשית ברא" ואפ"ל שבא לרמז על ג' הדברים שהאדם צריך, בכדי לקיים את התורה שהוא ראשית, א. ברא לשון בריאות והוא הדבר ראשון שהאדם צריך, וכן 'ברא' הוא לשון של בן, כמאמר ברא מזכה אבא, כמו כן 'ברא' הוא לשון 'בר' דהיינו תבואה דהוא מרמז על הפרנסה.

ולכן מתחילים אנו מיד אחר חגי תשרי עם המילים בראשית ברא, שאבינו ישפיע עלינו ראשית כל בני חיי מזוני ובזה יהיה לנו הרחבת הדעת ללמוד וללמד ולקיים את התורה בשמחה וטוב לבב.

מרן רבינו שליט"א ב' שפת הים

המדור נתרם השבוע ע"י הרה"ג **כתריאל קולדצקי** שליט"א לרגל הולדת הנין בן לנכדו הרב יהושע מנחם רחנטל שליט"א נכד מרן רבינו הגה"ק זי"ע א' בן לחתנו הרה"ג צבי רחנטל שליט"א

מאות כבר נושעו! ומה איתך?

רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו' תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של

מרכז "אמונת חיים" קראלי

כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 08-8659931
באימייל: 3118494@gmail.com

ויאמר לו איכה וגו' (י' - ט')

מסופר על הרה"ק רבי צבי מזידיטשוב זי"ע, שבין תלמידיו הרבים, היה לו תלמיד אחד שהיה מסתופף בצילו, והיה אדם גדול וקדוש. פעם אחת הלשינו עליו לפני רבו הקדוש שהוא מתנהג ברבנות ומקבל פדיונות ופתקאות, והצליחו להכניס תרעומות על תלמידו בלב רבו הקדוש. אולם התלמיד הנ"ל לא ידע כלל שהלשינו עליו, וממילא לא הרגיש שום הרהור חטא. וכשבא לפני רבו הקדוש לזידיטשוב, אמר לו רבו הקדוש, חידוש בעיני אשר באתם אלי. וכששמע התלמיד דברים אלו יוצאים מפי רבו, נשבר לבו בקרבו והשיב בצדקתו ובחכמתו, הלא עתה באתי לפני קדושתו והנני משתחוה מול כסא קדשו למחול לי על חטאי ופשעי אשר חטאתי ואשר עויתי. ורבו הקדוש השיב לו, סלחתי, אבל התלמיד כלל לא ידע כלל כוונת רבו על מה מתרעם עליו, כי לא הרגיש בעצמו שום הרהור חטא.

וכעבור ימים אחדים וראה כי רבו הקדוש מתנהג אתו באהבה כמקודם, הרהיב עוז בנפשו ובא לפני רבו הקדוש לבקש ממנו שיאמר לו מפני מה התרעם עליו? וכששמע והבין הרבי, שתלמידו באמת אינו יודע משום שמץ חטא, התפלא על גודל חכמתו בזה שקיבל תוכחת רבו וביקש שרבו ימחול לו, אף שהיה יכול להשיב תשובה ניצחת, חף אנכי מפשע ועוון, והוא לא רצה להצדיק עצמו, רק ענה תיכף בפיוס והכנעה גדולה כאילו חטא פשע רב. והוסיף ואמר הרבי מזידיטשוב אם אדם הראשון היה מתנהג בדרך חכמה, וכאשר שאל אותו השם יתברך "איכה", לא היה משיב שום תירוץ, רק היה מתחנן ומבקש ומפייס, ומרבה בבקשה שימחול לו על חטאו, היה טוב מאוד. על"ל הקדוש. וזה דרך החסידות לקבל את התוכחה ולחפש אצל עצמו בלבד ולא להשיב שום תירוץ.

בראשית ברא אלקים את השמים וגו' (א' - א')

מסופר על רבי יהודה הלוי זי"ע א' גאון שירת ישראל בספרד, שחי בשכנותו של גוי שאף הוא להבדיל היה משורר, וגוי זה טען ברוב סכלותו שהעולם נברא מאליו, ויכוחים רבים התנהלו בין רבי יהודה הלוי לבינו על הנשוא הזה, אך לא עלה בידי רבי יהודה לשכנעו ולשנות את השקפתו. באחד הימים חיבר המשורר הגוי שיר, וכשהגיע לשורות הסיום לא ידע כיצד יסיימו. יצא אפוא לטייל בגינתו, הרהר בשיר שחיבר וחשב על סיום מוצלח, בדיוק באותה שעה עבר רבי יהודה הלוי בסמוך לבית המשורר, ומבעד לחלון ראה את השיר הבלתי גמור מונח על השולחן, ומיד הוסיף בשולי הגליון שורות של סיום מוצלח ביותר. כששב הגוי מטיולו מצא להפתעתו את השיר המושלם, אך לא ידע כמובן מי עשה זאת, בהתרגשות מרובה מיהר אל שכנו רבי יהודה וסיפר לו את הדבר, מדוע אתה מתפלא? צינן רבי יהודה את פליאתו הנרגשת, בודאי נעשה הדבר מאליו, לא יתכן כדבר הזה, אמר הגוי שיר איננו יכול להיכתב מאליו. ובכן השיב לו רבי יהודה הלוי תשובה ניצחת, שיר קטן אינו יכול לדעתך להיכתב מאליו, ואילו העולם כולו יתכן שייברא מאליו? נכלם הגוי ולא היתה לו עוד ברירה אלא להודות בטעותו.

ונהר יוצא מעדן וגו' ומשם יפרד לארבעה ראשים (ב' - י')

הרה"ק רבי זושא מהאניפולי זי"ע א' הגדיר פעם את סדר הנחלת דרך החסידות לדורותיה על יסוד הכתוב "ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים". "עדן" הוא הבעש"ט הקדוש זי"ע א', מחולל דרך החסידות, "נהר" הוא המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע א', שדלה והשקה מתורת רבו הבעש"ט הק'. "הגן" הוא אחי הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זי"ע א', "ומשם יפרד לארבעה ראשים", החוזה הקדוש מלובלין זי"ע א', המגיד הקדוש מקוזניץ זי"ע א', הרה"ק מאפטא זי"ע א' והרה"ק רמ"מ מרימנוב זי"ע א', הם ארבעת התלמידים שקיבלו מפי רבם תורתו ברבים. והמשיכו את השלשלת להפיץ

המדור לע"נ

הגה"צ רבי משה ב"ר מרדכי ובער זצוק"ל

ת.נ.צ.ב.ה

קול קראלי 074-7962278